

sion, vilde Læreren maaske trøds alt blive siddende, altsaa indtil Kommunalbestyrelsen fra 1. April næste Aar selv kan afgøre den Slags Sager, uden at Ministeriet faar nogen Afgørelse. Skoleraadets Svar lyder, at Skoleraadet „i Mødet den 3. ds. vedtog at udtale, at man absolut vilde finde det rigtigt, at Lærer Andersen afskediges uden Pension, men for saa vidt Afskedigelsen gøres afhængig af, at der tilstaas Pension efter Loven, vil Raadet ikke udtale sig derimod. Et Medlem af Raadet ønskede dog tilføjet, at han var enig i, at Læreren afskediges, men ikke i, at han afskediges uden Pension.“ Altsaa alle Skoleraadets Medlemmer, hele Skoleraadet siger enstemmigt: Læreren bør have sin Afsked, og alle Medlemmerne paa eet nær sige: Det er absolut rigtigt, at han afskediges uden Pension, og kun hvis dette ikke kan ske, hvis det møder Vanskeligheder i Ministeriet, hvis Ministeriet gør det til Betingelse for, at Skoledistriktet kan slippe af med denne Lærer, vil man ikke modsætte sig, at han faar Pension.

Men jeg var yderligere langmodig. Den 30. December afgik Skrivelse til Skoledirektionen: „at man under Hensyn til alt foreliggende ikke kan finde det forsvarligt, at Læreren forbliver i sin nuværende Stilling. Man skal derfor have ham opfordret til at søge Forflyttelse fra sit nuværende Embede, og for saa vidt han ikke skulde opnaa en saadan i Løbet af to Maaneder, da indgive Begæring om Afsked, hvilken da vil blive ham meddelt med lovmæssig Pension og med Tilkendegivelse af, at denne Afskedigelse ikke vil forhindre ham i at søge andet Embede i Folkeskolen“. Der kunde jo nemlig være andre Steder, hvor man ikke var saa langt tilbage i Kultur, som Beboerne paa Taasinge efter Lærerens Paastand ere, og hvor han derfor mulig kunde passe ind i Ensemblet.

Naa, den 1. Marts søgte han saa sin Afsked, og han, der kun er 42 Aar gammel, fik denne meddelt med en aarlig Pension af ca. 1,000 Kr., som han altsaa kan oppebære indtil sin Dødsdag. Senere er der yderligere givet ham imødekommende Svar paa et Spørgsmaal fra ham om, hvorvidt han kunde beholde en Del af Pensionen, hvis han indtræder i Timelærerstilling eller i det hele i et lavere lønnet Embede end hans tidligere paa Taasinge.

Jeg skal nu ganske skænke det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) alle hans Udtalelser om, at jeg

har sprunget, saa snart nogle Gaardejere paa Taasinge lavede Spektakel, at her foreligger et Stykke politisk Forfølgelse, en blodig Uret o. s. v. Her foreligger en ganske naturlig Følge af Skolelovens § 18. Hvis Ministeriet her havde nægtet sin Sanktion af Skoleraadets, Skoledirektionens, Skolekommissionens og Sogneraadets Beslutning, vilde det i Virkeligheden have betydet, at Ministeriet havde sat § 18 fuldstændig ud af Kraft, sagt, at det var en Paragraf, som aldrig vilde kunne anvendes. Og vilde jeg saa deri have været i Overensstemmelse med dette høje Ting? Nej, i Foraaret vedtog dette Ting — og efter Forslag ikke fra mig, men efter et her i Tinget fremkommet Forslag, hvortil det ærede Medlems politiske Meningsfæller var Medforslagsstillere; jeg husker ikke, om det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) selv var Medlem af Udvalget, men tre Medlemmer af hans Parti var Medforslagsstillere —, at et Skoledistrikts Beboere skal kunne skaffe sig af med en Lærer, naar der foreligger Forhold som her, og endda naar blot $\frac{3}{4}$ af Skolekommissionen og Kommunalbestyrelsen stemme derfor. Det er altsaa her i Tinget Ønsket, at en saadan Sag kan gennemføres, uden at Ministeren kan modsætte sig det, saaledes som han nu kan efter Skoleloven af 1899.

Naar det ærede Medlem fandt, at det var særlig graverende, at den vedkommandes Afsked var meddelt ham under det Vilkaar, at han havde Ret til at søge andet Embede, og fandt, at Ministeriet derved erkendte, at det i Virkeligheden var en blodig Uret, der blev begaaet imod ham, vil jeg erindre det ærede Medlem om, at det er jo netop det, han selv har været med til at vedtage i dette Foraar, idet det i Lønningslovens § 8 netop bestemmes, at en Afskedigelse under Forhold som disse ikke medfører Bortfald af Lærerens Ret til senere at søge andet Embede. Det er altsaa ganske i Overensstemmelse med den Beslutning, som Tinget herom vedtog i Foraaret.

Dette er altsaa Forholdet med den „blodige politiske Uret“, som jeg skulde have begaaet. Det virkelige Forhold er, at jeg efter det foreliggende stod uden noget som helst Motiv til at kunne nægte min Sanktion af den Indstilling, der enstemmigt forelaa fra samtlige Skoleautoriteter.

Det ærede Medlem fra Møen (Emil Petersen) fremdrog nogle af mig stillede Forslag angaaende nogle Smaabevillinger til en jydsk Musikforening og en fynsk